

GEDENKSCHRIFT

VAN

WALRAM'S GENOOTSCHAP

UITGEGEVEN BIJ GELEGENHEID VAN HET
ZESTIGJARIG BESTAAN, GEVIERD TE
VALKENBURG (L.), OP. 11 FEBRUARI 1923

BESTUUR.

Beschermheer :

Jhr. Mr. L. VAN DER MAESEN DE SOMBREFF,
Lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.

Eere-Voorzitter :

Th. DORREN.

Voorzitter :

Secretaris :	Armand JENNEKENS.	Penningmeester :
Alb. JENNEKENS.		W. LAHEY

Hoofdbestuur :

HENSSEN Jean.
PREVOO M.
SMEETS R.
THEUNISSEN J.
UBAGHS Huibert.
VROEMEN F.

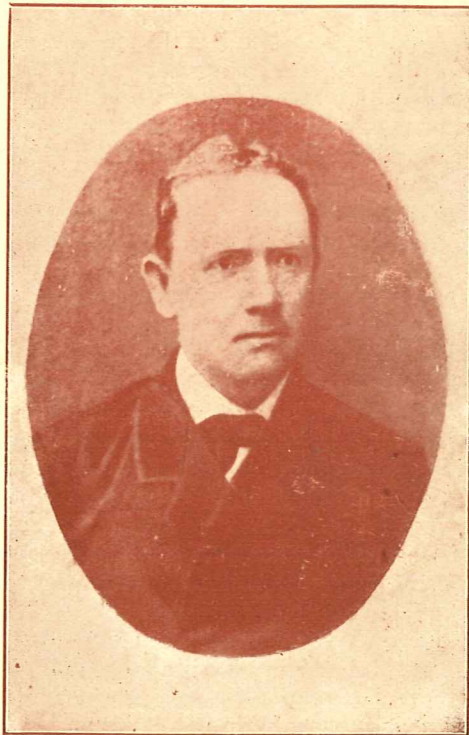
Dagelijksch Bestuur:

BLEESERS H.
BROUWERS H.
HABETS Ch.
HENDRIKS H.
LAHEY H.
STEVENS Jean.

1863

1923

Alvorens in de hier volgende bladzijden over te gaan tot een naar tijdsorde gerangschikt historisch overzicht van ontstaan, groei en bloei der Zang- en Muziekvereniging »Walram«, past een woord van piéteit en dankbare herrinnering, gewijd aan den man die als stichter en eersten leider den vader is geweest der thans jubileerende vereeniging, een woord van kinderlijken eerbied en achting aan de nagedachtenis van

Joannes Petrus Smeets.

Hij werd 8 December 1837 geboren te Simpelveld. Op vijf en twintig jarigen leeftijd werd hij in 1862 benoemd tot hoofdonderwijzer te Valkenburg, waar hij op 7 November 1866 in het huwelijk trad met mejuffrouw Schous en op 2 April 1885 overleed op ruim 47 jarigen leeftijd, ten grave gedragen door het zangerskoor, dat geheel zijn hart en toewijding had genoten en welks achting en aanhankelijkheid hem wederkeerig toestraalde.

Naast zijn verdienste als muziekbeoefenaar staat die als onderwijzer. Johan Smeets was een geboren opvoedkundige, een pædagog bij Gods genade, die met ongewonen takt de liefde zijner scholieren wist te verwerven en te behouden. In zijn onderwijs nam dan ook de élémentaire beoefening der muziek, zoover dit op eene kleine dorpsschool mogelijk was, eene ruime plaats in; hij leerde zijne jongens zingen. Op dit gebied was hij zijnen tijd ver vooruit, als hij beweerde en betoogde hoe kennis en beoefening van muziek de zeden verzacht en deugden kweekt en dat bijgevolg muziekbeoefening een verplicht vak moest zijn op de volksscholen. Het heeft lang geduurd eer dat idee zijn weg heeft gevonden tot de breede lagen. Johan Smeets is een zegen geweest voor Valkenburg. Zijn naam blijve in dankbare herinnering voortleven!

Er zal nauwelijks een tweede voorbeeld aan te halen zijn van een zoo totaal kunstvreemden naam voor een de toonkunst dienend gezelschap, als de naam »Walram«. Hoe is men er toe gekomen? Tot recht begrip een brokje middeleeuwsche geschiedenis. Men weet dat de tweede dynastie van Valkenburg afstamt uit het hertogelijke huis van Limburg. Even als Louis bij de Valois en Bourbons, en Willem bij de Nassau-Oranjes, was Waleram de majoraatsnaam bij de Limburgsche en nadien bij de Valkenburgsche vorsten. Er waren Gosewijns uit het eerste huis, er waren Dirken en Reinouds, maar Waleram was om zoo te zeggen de kroonprinsnaam, de oudste zoon voerde hem, en hij is blijven voortleven in het volksgeheugen. Zooals het gewoonlijk gebeurt zijn alle de schitterende daden en goede of booze eigenschappen van de reeks Walerams ten slotte vereenzelvigd met en overgedragen op den legendairen held. Wie eigenlijk de meest geliefkoosde is geweest valt heden niet meer vast te stellen. Wel is Waleram II of de Rosse, de bekende aanvoerder uit den slag van Woeringen, de meest markante figuur, maar er is even veel reden om aan te nemen dat Reinoud's zoon, de jonge Waleram, die in 1329 bij de verdediging van de stad en het kasteel van Valkenburg zijn leven liet, een diepen indruk bij zijne tijdgenooten heeft achter gelaten. Een schoone, ridderlijke jonge man, de vermoedelijke troonopvolger, die zijn leven laat voor het behoud van onderdanen en vaderstad, zal niet licht uit het geheugen verdwijnen. Een nog latere Waleram, als heer van Born gesproten uit een zijtak der Valkenburgers, maakte bij het uitsterven der hoofdlinie in 1352, als naaste mannelijke bloedverwant aanspraak op het bezit en den titel van Heer van Valkenburg. Tot aan zijn dood in 1378 bleef hij pretendent, de keizer erkende zijne rechten en men meent zelfs dat hij zich in het bezit wist te handhaven tegenover Wenceslaus, hertog van Brabant. Ook deze kan de man zijn geweest om wiens hoofd de legendaire aureool opbloeide.

Wat er van zij, voor den Valkenburger — zoo niet voor den hedendaagschen toch wis voor dien van zestig jaren geleden — duikt uit de grauwe féodale nevelen een traditioneelen naam op, eng verbonden met een roemruchtig verleden van stad en land, en toen in 1863 het nieuw opgerichte Zanggezelschap ten doop

gehouden werd, drong de glorieuse naam der voormalige gebieders zich als vanzelf op als symbool van strijd en overwinning en zijn naam werd »WALRAM« genoemd.

Valkenburg had zijne gedurende den Belgischen tijd in 1832 opgerichte »Harmonie de Fauquemont« na een bloei van enkele jaren, vooral ten gevolge van den slechten économischen toestand, in de laatste der veertiger jaren zien te gronde gaan. Er was buiten het kerkekoor geen spoor meer van muziekaal leven. Nochtans smeulde de muziekliefde in veler borst, en zooals men zulks bij de meeste bewoners van bergachtige streken aantreft, was ook hier overvloed van goede stemmen. Men zong zooals de nachtegaal zingt, uit natuurlijke aandrif, en als na volbrachte dagdagtaak de jongelingschap bij een helderen zomeravond bijeen schoolde, dan klonken spontaan de frissche mélodieuse stemmen door de avondstille. Het echoode tusschen de oude muren van het in maanlicht gehulde vervallen kasteel, het dreef over het kabbelende water der kleine Geul, het weergalmde tegen de glooiingen van berg en heuvel en zoete poëzie daalde in het hart van den toehoorder.

Zoo zal Johan Smeets hebben staan luisteren toen hij in 1862 zijne betrekking als hoofdonderwijzer aanvaardde, en zijne gedachte moet zijn geweest: met zulk stemmenmateriaal is iets te beginnen, en zijn plan stond vast. In de eerste dagen van het jaar 1863 verzamelde hij een aantal jonge mannen om zich heen in zijn kosthuis aan de st. Pieterstraat, besprak zijn voornemen om eene zangvereniging te stichten, hetwelk met bijval werd aangenomen. Er volgde eene vergadering in de gemeenteschool en de zaak was beklonken. De repetitiën werden gehouden in de gemeenteschool gedurende de 2 eerste jaren. Naderhand werd de zaal in het huis van Gebrs. Janssen in de Groote Straat (naast het kerkpoortje), waar jaren te voren ook de »Harmonie de Fauquemont« haar zetel had, vanaf December 1865 répétitie-zaal der jonge vereniging.

Er werd druk gestudeerd en geoefend, de ruwe edelsteen moest geslepen worden. Smeets' stelsel was, dat wilde men iets bereiken op het gebied der toonkunst, ieder lid tenminste eenigzins muziekaal geschoold moest zijn. Hij begon met de élémentaire beginselen te verklaren, leerde noten lezen en solfégeeren in de majeurtoonaarden en legde er zich op toe elk in te studeeren stuk geheel in noten te laten zingen en dan eerst de tekstwoorden. Bij zijne lessen gebruikte hij meestal de viool als hulpmiddel. De jonge lieden waren vol ijver, zoodat het een hooë uitzondering was als iemand eene les verzuimde. Ziehier de eerste lijst van werkende leden, zooals het gezelschap was samengesteld bij zijne oprichting in 1863.

I Tenor.	II Tenor.	I Bas.	II Bas.
Cahn. Jos.	Deckers. J.	America. Casp.	Claessens. Leop.
Douven. Jos.	Kengen. Math.	Cahn. L.	Habets. L.
Janssen. Jan.	Pitelle. W.	Habets. H.	Hendriks. H.
Kengen. K.	Prevoo. Hub.	Kengen. C.	Quaedvlieg A.
Philippens. Fr.	Prevoo. Jan.	Philippens. Lamb.	Quaedvlieg C.
Smeets. Jac.	Smeets. Ch.	Philippens. Max.	Roemers. W.
Vijghen. Hub.	Suijlen H.	Reinardts. W.	Schettters. J.
Wijngaard. S.		Roemers. F.	Van Mol. E.
		Schettters. H.	

Ofschoon het Reglement in art. 2 spreekt van „eereleden“ vinden wij deze voor het eerst vermeld over het jaar 1866, als volgt :

»De Naamen der Honoraire Leden zijn (*)

»Baron de Selys, A. de Loisel, L. Elias, Gielen Notaris, M. Erens, Vossen, H. Dorren, Claus Stationchef, De Guasco, L. Janssen Feld, Brouwers Rentemeester, Hanx Rentmeester, Joseph America, L. Henfling, Franz Meuwissen, H. Suijlen, Cerfontaine.»

Het eerste optreden van »Walram« in het openbaar had al spoedig plaats en wel in den zomer van 1863 bij het inhalen van pastoor Th. Ariëns, die pastoor Princen in deze parochie kwam vervangen.

Op 7 Juni 1864 had een groot festival plaats te Hulsberg. Met het vaandel der »Oude Schutterij« van Valkenburg voorop togen de jonge zangers naar de feestweide en hier oogsten zij ten aanhoore van een zeer groot aantal zusterverenigingen van heinde en ver en in het bijzijn van duizenden, hun eersten bijval. Het lag voor de hand dat het in de toekomst niet aanging om onder een geleend vaandel, aldroeg het ook den vliegende valk in top en al prijkte het woord »Fauquemont« er op, ten feeste of ten strijde te trekken. Men moest een eigen banier hebben om op het aanstaande »muzijk-feest« te Simpelveld schitterend voor den dag te kunnen komen. De circulaire ging in zee, zooals wij hem hier afdrucken.

„Onder de schoone kunsten, welke ten doel hebben, de beschaving te bevorderen, het gevoel voor het schoone op te wekken, en op eene nuttige en aangename wijze de ledige uren te besteden, bekleedt de toonkunst voorzeker eene eerste plaats; want niet alleen verschaft zij uitspanning aan hen, die zich haar toewijden, maar zij deelt ook aan de toehoorders eene onschuldige vreugde en edele gevoelens mede.

De landelijke gemeenten zien ook in, hoe voordeelig zulke muzijkgezelschappen zijn, en hoe krachtdadig zij medewerken aan de verbetering der zeden, aan den vluggen voortgang der beschaving, door het wel gebruiken van dien tijd, welke anders veelal tot onloffelijke doeleinden besteed wordt. Zelfs kleine gemeenten hebben den heilzamen invloed zulker vereenigingen begrepen, en hebben daarom, ofschoon geene, of ten minste weinige hulpmiddelen bezittende, alle hunne pogingen tot het daarstellen zulker nuttige vereenigingen aangewend, en zien hunne moeite met den besten uitslag bekroond.

Het klankvolle Valkenburg, zwak in zielental, maar sterk als het ge'dt, tot het algemeen welzijn bij te dragen, heeft niet willen ten achteren blijven, maar heeft ook zijn muzijk-genootschap willen hebben, en heeft hierin vrij wel geslaagd. Het jonge zanggezelschap, uit ruim 40 leden bestaande, maakt rassche vorderingen en zal vermoedelijk in staat zijn, den toonluster van Valkenburg op het aanstaande muzijk-feest te Simpelveld te handhaven.

Om nogtans op eene waardige wijze aldaar te kunnen verschijnen, ontbreekt aan de vereeniging een standaard; en de leden van het genootschap, reeds vele kosten gehad hebbende en de uitgaven voor zulk een vaandel benoodigd, voor hen te zwaar zijnde, zien zich verplicht, hunne toevlugt te nemen tot de welwillende personen, welke het groot nut en de

(*) Spelling en volgorde naar het origineel.

heilzame uitwerking van zulke vereenigingen begrijpen. Hierom neemt het gezelschap de vrijheid U te verzoeken, door eenen geldelijken bijdrag te gelieven mede te werken, om het gezelschap in bezit te stellen van een deftig vaandel.

Alle bijdragen zullen met dank aangenomen en door eene commissie in ontvang genomen worden; ook zullen deze milde gaven in de registers van het gezelschap opgeteekend worden en bewaard blijven.

Valkenburg, den 25 Februarij 1865.

De Leden van het Zang-gezelschap.

Uit bovenstaande circulaire, zoowel als uit de medaille van Hulsberg, blijkt dat de naam nog niet vast stond, maar de circulaire, en dit was het voornaamste, miste zijne uitwerking niet. Er werd ingeteekend voor 700 francs terwijl 135 francs buiten intekening werd gecollecteerd. Nu kon het vaandel besteld worden. Het werd vervaardigd in het atelier der »Zusters van Liefde« te Maastricht en kostte in totaal de som van 930 francs. De hoop om het reeds te Simplveld te kunnen ontplooiën kon echter niet verwezenlijk worden.

»Rekening van het Vaandel. (*)

Ontvangsten.		Uitgaven.	
	fr. cents.		fr. cents.
Intekening ten bedrage		Circulaire tot bijdrag en	
van 700.00		voor hetzelfde.	8.00
Bijdragen buiten		Het vaandel met de	
intekening	135.00	decoraties	800.00
		Betaalde reizen	12.00
		Valk en stok	95.00
		Betaald aan transporten,	
Totaal	835.00	porto's enz.	15.00
		Totaal	930.00

»Dus is van het vaandel nog fr. 95.00 uit de kas van het gezelschap betaald geworden.«

De eerste bladzijde van het oude register, vermoedelijk in den loop van 1866 geschreven geeft een onopgesmukt verhaal van de drie eerste levensjaren.

»In het jaar 1863 omtrent April begonnen ongeveer 40 jonge lieden onder leiding van den Heer J. Smeets, Onderwijzer alhier eene Zang-Curzus. Deze leerlingen namen in Juni 1864 reeds deel aan een festival te Hulsberg alwaar zij op eene roemvolle wijze den Zangluister van Valkenburg handhaafden. In Mei 1865 werd door den Directeur J. Smeets en Heeren Leop. Claessens en Casp. Amerika eene collecte gehouden ten behoeve van een Vaandel met dit gevolg, dat er (volgens hier in dit register opgeschreven lijst (**)) en rekening) 830 fr. gezameld werden; waarna dan ook voor den prijs van 930 fr. een deftig Vaandel bij de Zusters van liefde te Maastricht aangekocht werd.

In Junij 1865 werd door de Zangleerlingen een festival te

(*) Volgens register.

(**) Van deze onderteekening blijkt niet.

Simpelveld bijgewoond, alwaar zij ter grootste voldoening van ieder zich van hunne taak kweten.

De kosten waren tot dusverre betaald geworden door middel van eene wekelijksche bijdrage ten bedrage van 5 Centen; deze kosten waren voornamelijk vuur, licht en muziek, daar voor de lessen door den Directeur nooit iets gevorderd werd.

In November 1865 werd een bepaald reglement ontworpen, door de leden goedgekeurd, onderteekend (*) en in het register opgeteekend, en op deze wijze een Zang-gezelschap opgericht; onder den naam van

Walram's Genootschap van Valkenburg.

In December 1865 werd door het genootschap eene zaal gehuurd tot het houden van répétitiën, bijeenkomsten, concerten, enz.

Op 1 Januari 1866 trad het reglement in werking en bestond het gezelschap uit ongeveer 30 leden, wier namen achter het reglement opgeteekend staan."

- Art. 1. Het gezelschap heeft ten doel: A De Beschaving der zeden. B de beoefening der toonkunst. C. Het besteden der ledige uren aan een nuttige, onschuldige, vermakelijke uitspanning.
- Art. 2. Hetzelve bestaat uit een onbepaald getal werkelijke en eereleden, bestuurd door eenen Directeur, bijgestaan door eene Commissie van vier leden.
- Art. 3. (is niet ingeschreven.)
- Art. 4. De Directeur is de bestuurder der vergaderingen; hij bepaalt in overleg met de leden der Commissie, het getal, begin en den duur der muzikcoëfeningen; hij kiest de muzikstukken, zorgt voor de handhaving der orde en heeft het regt die leden welke bijzondere oefeningen van noode hebben in 't bijzonder te doen vergaderen.
- Art. 5. De Directeur alleen heeft het regt verbeteringen in den zang te geven; ook kan hij naar goedvinden leden van de eene der vier zangstemmen naar eene andere overplaatsen.
- Art. 6. Een der leden van het bestuur is tevens Secretaris-Penningmeester; deze houdt aantekening van alle ontvangsten en uitgaven, en verpligt zich bij het einde des jaars, voor het bestuur eene nauwkeurige rekening af te leggen, welke, na door hetzelve goedgekeurd te zijn aan het genootschap wordt voorgelezen en in 't register van de vereeniging wordt ingeschreven; ieder onverantwoorde post valt te zijnen laste.
- Art. 7. Het bestuur bepaalt het getal en den tijd der concerten en dezelve regeling; ook is hetzelve belast met de bezorging van het benoodigde voor de oefeningen, concerten, enz.
- Art. 8. Het bestuur is bevoegd om over de geldmiddelen van het genootschap te beschikken, en heeft geen lid het regt om eens gestorte gelden terug te eischen.
- Art. 9. Het bestuur is bevoegd om een of meerdere werkelijke leden aan te nemen of te verwijgeren, ook heeft hetzelve het regt een of meerdere werkelijke of eereleden, wegens niet opvolging van het reglement ter afstemming aan de overige leden van het genootschap voor te dragen.
- Art. 10. De leden der Commissie worden gekozen voor den tijd van twee jaren, na welker afloop eene herkiezing plaats vindt; zou gedurende dezen tijd eene dezer plaatsen openvallen, dan wordt daarin dadelijk door afstemming voorzien.
- Art. 11. Ieder werkelijk lid moet de door het bestuur vastgestelde muzikcoëfening op straf van eene boete (door het bestuur te bepalen)

(*) Van deze onderteekening blijkt niet.

- bijwonen; ook zal het te laat komen van 15 minuten door de helft dezer boete belast worden; de vervallen boeten zullen alle vier weken betaald worden.
- Art. 12. Ieder werkelijk lid, dat drie maal achtereenvolgens of in het algemeen dikwijls de vergaderingen zonder aanvraag of ziekte verzuimt, zal door het bestuur aan de vereeniging ter afstemming kunnen voorgedragen worden.
- Art. 13. Ieder lid moet gedurende de muzikkoefeningen de stipste orde en stilte in acht nemen; ook mag zonder gegeven verlof niet gerookt worden, nog de zaal verlaten worden gedurende dezelve.
- Art. 14. Ieder lid moet op eene passende wijze in de vergadering verschijnen en moet ieder in 't naar de les komen zoowel als in 't naar huis gaan, de beste tucht handhaven.
- Art. 15. Ieder lid is verbonden zich te onthouden van het zingen van zogenaaemde straatliedjes, van onteerende gesprekken, van dronkenschap, enz. In een woord, elk lid moet zich bevlijtigen een eerbaar en edel gedrag te leiden.
- Art. 16. Het is ten allen tijde aan een of meerdere leden ten strengste verboden muziekstukken in het openbaar voor te dragen of uit te voeren zonder aanwezigheid of ten minste bekomen verlof van den Directeur.
- Art. 17. De leden dezer vereeniging moeten onderling elkander de grootste verdraagzaamheid en verbroedering, en aan de wetten en aan het bestuur de grootste bereidwilligheid betoonen; ook mag door de leden, noch onder elkander, noch met anderen, buiten het lokaal geredeneerd worden over het behandelde in de vergaderingen.
- Art. 18. De beslissing van zaken, welke door het bestuur aan de leden worden voorgedragen, geschiedt bij meerderheid van stemmen; om tot stemming over te gaan moeten ten minste twee derde der leden aanwezig zijn.
- Art. 19. Ieder lid is verplicht zich aan de besluiten van het bestuur en aan die der meerderheid der leden goedwillig te onderwerpen en zich diensvolgens te gedragen; de afwezigen hebben geen regt om tegen verhandelde punten iets in te brengen; ook worden alle besluiten zoowel van het bestuur als van het genootschap in het register opgeschreven.
- Art. 20. Zulke leden, welke uit het gezelschap afgestemd worden, hebben geen regt op de voorwerpen aan hetzelfde behoorende.
- Art. 21. De werkelijke en honoraire leden moeten ieder jaar eene geldelijke bijdrage storten, door het bestuur te bepalen; hij, die na een tijdverloop door het bestuur nader aangegeven, niet daaraan voldaan zal hebben, zal kunnen uit het gezelschap verwijderd worden.
- Art. 22. De honoraire leden moeten door twee leden van het bestuur aan het gezelschap voorgedragen worden, en zullen eerst na door de werkelijke leden afgestemd te zijn en twee derde der stemmen voor hen gestemd hebben, aangenomen worden.
- Art. 23. Deze eereleden hebben het regt de gewone vergaderingen bij te wonen, indien niet vooraf door den Directeur bijzondere vergadering der werkelijke leden bepaald is.
- Art. 24. De eereleden zoowel als de werkelijke hebben het regt, na vooraf bekomen verlof van den Directeur, een of meerdere vreemden in de vergadering in te voeren.
- Art. 25. De eereleden zijn gehouden gedurende de muzikkoefeningen de grootste orde en stilte te handhaven; bij gebreke hiervan of bij onloffelijk gedrag, ook zelfs buiten het gezelschap is het bestuur bevoegd zulke eereleden aan de ballateering der werkelijke leden voor te dragen en dien ten gevolge uit het genootschap te verwijderen.
- Art. 26. Behalve aan de leden van het genootschap is het niemand toegelaten de repetitiën bij te wonen dan aan vreemdelingen volgens art. 24; ingezetenen dezer gemeente hebben slechts toegang bij vooraf bekomen verlof van den Directeur.
- Art. 27. Alle nadere bepalingen aangaande de inwendige regeling van het

genootschap, en de handhaving der orde, welke door het bestuur of door besluit van het genootschap genomen mogten worden, hebben de zelfde verbindende kracht als die, welke in dit reglement zijn voorgeschreven.

- Art. 28. Bij afsterven van een der werkelijke leden in de gemeente woonachtig, wordt het lijk door de werkelijke leden aan 't sterfhuis afgehaald; voor afwezigheid zal door ieder lid eene door het bestuur te bepalen boete betaald worden.
- Art. 29. Wat het houden van lijkdienst aanbetreft, zoo zal hieromtrent eene nadere verordening door het bestuur aan de leden voorgedragen en diensvolgens genomen worden."

»De Naamen der werkelijke Leden welke sedert 1866 deel van het Genootschap maaken zijn als volgt :

I Tenor.	II Tenor.	I Bas.	II Bas.
Cahn Joseph.	Dekkers.	Cahn Luis.	Habets Luis.
Dauven Joseph.	Herberigs Jan.	Habets Hubert.	Hendriks Hubert.
Harren.	Hóeng Peter.	Heijnraths Jan.	Reinaerts Willem.
Hendriks Lambert.	Kengen.	Heijnraths Jacq.	Roemers Willem.
Hendriks Pieter.	Prevoo H.	Pitelle W.	Schetters Jan.
Janssen Jan.	Prevoo Jan.	Prevoo Mathieu.	Vernaus Luis.
Smeets Jacobes.	Prevoo Jan.	Roemers Felix.	
Vijghen Edmund.		Roemers Jan.	
Vijghen Hubert.		Schetters Joseph.	
Weijngaard Salom.			

(afschrift uit register.)

Hierbij zullen hoogstwaarschijnlijk de 28 zangers zijn, die in 1866 aan den wedstrijd te Luik deelnamen, waar hen een tweeden prijs ten deel viel met het koor »Aufgepast« en »Der Wald« van Carl Häser.

Tengevolge zijner duitsche muzikale opleiding, had Smeets eene natuurlijke voorliefde voor duitsche muziek. Het was voornamelijk de »Regensburger Liederkranz« die het repertorium leverde. *Der Tag des Herrn, Das Kirchlein, Der Abend sinkt, Die jungen Musikanten, Die Kapelle, Die Thräne*, enz. waren de meest geliefkoosde nummers uit deze mooie verzameling volksliederen, die de verdienste hadden van binnen het bereik der zangers te vallen, ook wanneer het koor niet voltallig was. Een aardig en veredelend gebruik dier dagen — toen de jongheid nog niet zoo intens werd in beslag genomen door allerlei sportuitwassen — was het meerstemmig zingen als vermaak en tijdverdrijf. Een lid van »Walram« ging niet uit zonder »het« boekje op zak. Dat boekje was de »Regensburger Liederkranz«, en wanneer men elkaar op de wandeling of Zondags 's avonds in de herberg ontmoette, was de eerste vraag: *zin ver gespanne?* Waren dan de vier partijen vertegenwoordigd, dan haalde de een of andere de stemvork voor den dag: la, si, do, sol, mi, do, en het eene lied volgde het andere. Het reglementsverbod van art. 16 werd met algemeen goedvinden en con amore zoo dikwijls mogelijk overtreden. Men zong voor zijn genoegen, uit natuurlijke aandrif, als de vogel in het woud. Trok de lieder-tafel uit naar een naburig festival of kwam zij terug, dan ontbrak geen enkel lid achter het vaandel, want men zong een marschlied. Samen uit, samen thuis was het wachtwoord.

Buiten de reeds genoemde „Liederkrantz" werd ook „In Freud und Leid" van R. Palme gebruikt. Geldzorgen kende men niet, want er waren slechts weinig uitgaven te bestrijden. Winter- en zomerkermis vorderden hun concert.

Dat die concerten geen groote finantieele voordeelen opleverden zien we uit de betreffende afrekening.

Rekening over het concert van tweeden Julij 1865.

Ontvangsten.		Uitgaven.	
	fr. cts		fr. cts.
Inteekening ten bedrage van	38.50	Announce in den Courier	3.20
Ontvangen entrees	37.50	id. in het Heerler	
		Weekblad	1.75
Totaal frcs	76.00	Concertkaartjes	2.60
		Voor Pianist en Zangers	30.00
		Aan den Portier	5.00
		Voor gebruik der planken	5.00
		Voor het oprigten der estrade	5.00
		Aan gebruikten Wijn	18.00
		Totaal frcs	70.55

Rest voor de kas van het gezelschap de som van fr. 5.45"

Desniettemin sloot de jaarrekening over 1865 met een bate van honderd francs, „daar voor de lessen door den Directeur nooit iets gevorderd werd", zooals trouwhartig opgeteekend staat.

Ter wille der belangrijkheid, omdat in die periode de reis naar het concours te Luik valt, drukken we hier de rekening over 1866 af.

„Rekening van het Zang-genootschap van af 15 Oct. 1865 tot 1 Decemb. 1866

Ontvangsten.		Uitgaven.	
Rest der vorige rekening	frc. 100.00	Aan Claessen voor 't maken	
Ontvangen van inlagen		der zaal	frc. 68.00
der 20 eereleden	200.00	Aan id. 4 nieuwe	
Ontvangen van 28 zangers	120.00	tafels, 2banken en lessenaar	46.00
id. aan boete	15.00	Aan Habets, 5 banken en	
Te Luik voor prijs	100.00	2 tafels	31.00
		Aan Heijnen voor dagloon	30.50
		Aan Schetters voor ijzerwerk	6.40
		Aan Burgemeester v. kalk	4.20
		Aan Moonen v. nagels enz.	10.80
		Aan tapijten	26.00
		Aan een nieuwe kagchel	35.00
		Aan de reis naar Luik	201.00
		Aan Elias. v wijn en logies	26.66
		In Aken voor Muzijk	55.00
	frc. 535.00		
			frc. 540.00

In het najaar van 1868 werd het répétitielokaal van uit de Groote Straat overgebracht naar het Valken-Estaminet, het tegenwoordige huis tegenover den ingang der kerk, destijds eigendom van den heer Felix Quaedvlieg en bewoond door M. Pessers,

waar tevens het lokaal der „Oude Schutterij” was en zich een mooi, groot binnenplein bevond met toegang naar het terras op een bastion of weertoren in de vestingmuur.

Op kermiszondag van 1869 had aldaar het gebruikelijke kermisconcert plaats, waarvan wij nog een aankondigingsbiljetje bezitten, zooals hier afgedrukt.

Kermis te Valkenburg.

CONCERT

in het Valken-Estaminet,

op ZONDAG den 4 JULIJ 1869,

ten half 6 ure namiddags.

door de Zangvereeniging „Walram”

onder medewerking van Heeren Dilettanten uit Aken.

Eerste plaats 1 franc. — Tweede plaats ½ franc.

Voor de Commissie:

J. SMEETS, Dir.

Heerlen, druk van Karel Weyerhorst.

In 1868 nam „Walram” deel aan het door het Houthemmer zanggezelschap „Orphée,” te Houthem gehouden muziekfeest en in September 1869 aan het tweedaagsch festival te Maasricht. Nu gingen enkele jaren voorbij zooals die van *les peuples heureux, qui n'ont pas d'histoire*, want niets merkwaardigs vineen we opgeteekend tot in 1876 toen men besloot aan den internationalen wedstrijd te Gend deel te nemen met het verplichte koor „De Eeuwigheid” van Duijse, helaas zonder succes. Maar Luik zou in 1877 weer de overwinning brengen. Na eene degelijke instudeering van het verplichte »Les montagnards Spadois« van Radoux en »Hymne an die Musik« toog een nu dubbel zoo sterke phalanx als in '66 ten strijde naar de Waalsche hoofdstad en verwierf er den tweeden prijs in de tweede afdeling.

De thuiskomst van het gelauwerde zangerskoor werd te Valkenburg feestelijk gevierd. De dichter-pastoor van Oud-Valkenburg, Dr. Mich. Smiets stuurde zijn visitekaartje met een extempore:

„Luik trok voor Valkenburg een blad uit hare kroon.
Reikt' U dit juichend aan, uw zangrenkunst ten loon.
Aanvaardt de toekomst vrij, zij blijft u kranen strenglen,
Met zulk een orgelborst begeestert men zelfs englen.”

Het enthousiasme werkt aanstekelijk, althans een ander Valkenburgsch dichterling kwam onder den invloed zijner franche muze en bezong Walram in beter bedoelde dan welgeslaagde strophen.

„Walram, de nom fameux et d'illustre memoire,
 Conduisit nos aieux où trouver la victoire ;
 Eux, braves au péril, soutinrent le renom
 De la Maison de Fauquemont.
 Nous, fils du même nom, de lutte pacifique
 A nous aussi la gloire a souri quelquefois,
 Mais dans nos fiers combats ce n'est que la musique
 Qui fait valoir ses lois.
 Rassemblés quelquefois sous les chênes ou les hêtres
 Nous faisons retentir de nos concerts champêtres
 Les lieux que remplissait du bruit de ses exploits
 Le grand héros Fauquemontois.
 Alors le rossignol, phénix de la nature
 Vient meler à nos chants sa voix si belle et pure,
 Puis on entend au loin le doux roucoulement
 Du ramier caressant.
 Dans nos rapports toujours, unis comme des frères,
 Nous faisons nos métiers, nous cultivons nos terres,
 Puis aux jours du repos, comme à ceux des concours
 Nous chantons les amours.
 De différents succès forment la récompense
 De l'heure consacrée au culte d' Appollon
 Quelle gloire, parfois et quelle jouissance
 D'être un Chanteur de Fauquemont.”

Nu volgde in 1879 de deelneming aan den wedstrijd te Rotterdam met minder geluk, zoodat men zich met een vierden prijs in de tweede afdeling moest tevreden stellen. Voor het zanggezelschap zelf gold de reis naar het noorden als een aangenaam en leerrijk uitstapje, omdat er tevens een bezoek aan den Haag en Scheveningen aan verbonden was, waar, op het terras van het Kurhuis, geconcerteerd werd. Al riepen onze Valkenburgers niet het klassieke talata! talata! de zee was voor de meesten een ongewoon schouwspel en menig praatavondje werd naderhand gevuld met herinneringen aan de groote Maasstad met hare uitgebreide havens en ontelbare schepen en aan het visschersdorp waar naast lilliputtige hutjes reuzengebouwen staan en de kinderen verkleinde reproducties zijn der ouden. Zoo was het althans in 1879. Een »hommage des demoiselles de Fauquemont« in den vorm eener medaille kwam de teleurstelling eenigzins verzachten en de thuiskomst verzoeten.

De Limburgsche schrijver E. Seipgens vertoefde juist te Valkenburg en zong den terugkeerende toe :

„Weer groeit een blaadje meer aan uwen eerekrans,
 Aan Rotte's scheeprijk boord geplukt in kunstenglans.
 Lief Valkenburg's gezang ontleend aan nachtegalen
 Rondom het Geulerdal waar heuvels 't lied herhalen.
 Aanvaard de toekomst vrij en win steeds in uw taal
 Met zulk een klein legioen nog grooter zegepraal.

In Mei 1880 richtte ons Gezelschap eene uitnoodiging voor een groot Festival, te houden op 11 Juli 1880, aan zijne medekunstbroeders, grootscheeps geteekend door

De Voorzitter van 't Gezelschap Walram. *De Voorzitter der Feestcommissie*
De Villers de Pité. **Baron de Pelzer Berensberg.**

De Burgemeester.

De Directeur,
Smeets-Schous.

Loisel.

De Secretaris,
Ubaghs.

Dan trad een période van kalmte voor »Walram in. Wel nam het gezelschap deel aan het festival van 1 Aug. 1880 te Maastricht en aan dat van Hasselt in 1881, maar de brio, het jeugdvuur scheen uitgedoofd. De dood van Johan Smeets wierp zijn schaduw vooruit. Op 2 April 1885 ontviel aan »Walram«, zijn geliefde dirigent, aan Valkenburg een goed medeburger.

Een naamgenoot van den overledene, doch geen familielid, namelijk de heer A. J. Smeets sr. organist en gemeentesecretarie dezer plaats, nam gedurende een drietal jaren den dirigeerstok over, waarna de heer Vict. Nijpels uit Luik tot kapelmeester benoemd werd. Deze temperamentvolle musicus bracht al terstond nieuw leven in de brouwerij. Groote fransche koorwerken kwamen op het repertoire, het kalme duitsche, het matte hollandsche lied ruimde de plaats aan de bravourestukken der Luiksche Légia. Het lag voor de hand dat toen Brussel in 1892 zijn grooten wedstrijd uitschreef, men aldaar in het strijdperk zou treden. Onder leiding van Victor Nijpels, Lauréat du Conservatoire de Liège trokken op 17 Juli onze zangers ten getale van 70 man naar het Internationale concours, uitgeschreven door de »Société Royale l'Orphéon« te Brussel. De wedstrijd der 3de afdeeling vond plaats in de ruime concertzaal van de Brasserie flamande. Met algemeene stemmen verwierf »Walram« den eersten prijs in deze afdeeling en moest bij gevolg met de Belgische afdeeling om den eereprijs kampen in het Théâtre Royale. (*) Ook daar werd meesterlijk gezongen, doch met enkele punten minder moest de vlag gestreken worden voor »la Concorde« uit Ocquier. De jonge dames van Valkenburg huldigden de overwinnaars met eene gouden medaille.

„ZEGELIED AAN WALRAM

op 17 Juli 1892. Wies van de Schutterie.

Valkeberg hèèt euverwonne,
Heft noe aan eur schoinste wies!
Zeet toch wat oos zengers konne:
Walram kreeg den ieërsjte pries!
Euv'ral straol'de vreugde door:
Lang lève Walram, lève Walram's
zengerkoor!

Oozen trots maog hoiger klumme —
Euverloupou oos geveul —
Breusselt toch mit allesjtumme
Kroint de zengers aan de Geul!
D'rum zingt ummier löstig door:
Lang lève Walram, lève Walram's
zengerkoor!

Moes oos stèdsche in greúte wieke,
't Haaldo room veur mennige ièèf:
Ooze valk, dèè kan noe priede
Nève Braobants sj:olse lièèf!
Limburgsch stèdsche, zing mèr door:
Lang lève Walram, lève Walram's
zengerkoor!

Noe maog noits de mood miè zinke
Zoi'n victorie lièèt gein keus:
Walram, laot dien toine klinke,
„Ummer hoiger!“ is de leus!
D'rum zingt altied löstig door:
Lang lève Walram, lève Walram's
zengerkoor!“

In vorige bladzijden hebben we aangestipt dat in 1869 het vereenigingslokaal gevestigd was in het Valken-estaminet. Omstreeks 1874 werd het verplaatst naar de sint Pieterstraat ten huize M. Pessers, om in 1880 — na een tijdelijke terugkeer in het schoollokaal — voor goed zijn intrek te nemen in het lokaal »Walram« in de Groote Straat, waar tot op heden de zetel gevestigd is gebleven.

Nogmaals in 1895 zag ons genootschap zich te Luik een

(*) De prijs bestond in een verguld medaille en 300 franc.

tweede prijs in de eerste afdeeling toegekend en wel onder leiding van den heer V. Nijpels als Directeur, met »Les Esprits de la nuit«, door tachtig executanten. De tweede prijs was een verguld zilveren medaille en 400 franc. In ons vluchtig relaas van Walram's deelneming aan wedstrijden stond de uitstraling naar buiten op den voorgrond, hetgeen het vermoeden zou kunnen wekken aan mindere activiteit naar binnen, een vermoeden hetwelk ongegrond mag heeten.

Zonder verpoozing hebben grootere of kleinere muziekfeesten binnen onze veste plaats gevonden. Eene bijzondere vermelding verdient de Provinciale Muziekwedstrijd op Zondag 22 Augustus 1886. Het heette: »ter gelegenheid van het 25 jarig bestaan van »Walram«, eene antidateering blijkbaar bedoeld om een voorwendsel te hebben tot dien wedstrijd. Hij had plaats onder de auspiciën van de Ver. het Geuldal, in de weide van het toenmalige landgoed Palanka. De jury bestond uit de heeren Frömmig, Maastricht; Guillaume, Roermond; Stille, Maastricht; Eduard en Jean van den Boorn, beide Luik en W. Wenigmann, Aken.

Zelden heeft er zulke drukte hier geheerscht als op dien dag. In de eerste afdeeling Zang waren vier mededingende gezelschappen; in de tweede afdeeling zeventien. In de eerste afdeeling Instrumentale muziek, twee gezelschappen; in de tweede afdeeling zeven, te samen dertig concurreerende societeiten, waaronder de »Maastreechter Staar«, Pres. H. Kempeneers, Dir. L. Defèsche; uit Venloo Orpheus, Zang en Philharmonisch Gezelschap beide onder directie van G. Hamm; uit Roermond de Roermondsche Zang- en Muziekvereniging. Dir. H. Veith en tal van andere gunstig bekende gezelschappen. In 1889, ter gelegenheid der onthulling van het Monument, voerde Walram de cantate van Revius uit met instrumentale begeleiding, die nogmaals in 1898 bij de Kroningsfeesten werd herhaald.

Was de praemature viering van het 25 jarig bestaan geschied in den vorm van een wedstrijd, het 30 jarig jubileum in 1893 werd feestelijk herdacht door een Internationaal festival op drie Zondagen, namelijk 13 en 27 Aug. en 3 September in het Rotsark. Er werden 29 herrinneringsmedailles uitgereikt en drie premies verloot onder de deelnemende gezelschappen. De premie van honderd gulden aan de Societè chorale St. Firmin de Richelle, de premie van 30 gulden aan de Zangver. Thalia Maastricht, die van twintig gulden aan de Zangver. Eendracht, Nuth.

Ter bestrijding der onkosten had eene intekenlijst fl. 347.31 opgebracht, waarnaast eene gemeentelijke subsidie van fl. 75.00

Op een verzoekschrift om den Koninklijken titel kwam het volgende antwoord binnen.

„Secretarie van
H. M. de Koningin-Regentes
No. 975

't Loo, 29 Juni 1893

Hare Majesteit de Koningin-Regentes draagt mij op het Bestuur der Zangvereniging „Walram” te Valkenburg, in antwoord op zijn request van 15 Juni l.l., te berichten, dat H. M. gedurende het Regentschap den „Koninklijken” titel niet wenschte te verleenen en ook geene medailles ter verloting beschikbaar kan stellen.

Kan Hare Majesteit derhalve op het verzoek van het Bestuur niet gunstig beschikken, als bewijs van belangstelling bij het 30 jarig bestaan van Walram, draagt Hoogstdezelve mij op deze Vereeniging te doen toekomen een zilveren medaille met de beeltenis van Hare Majesteit de Koningin.

De Particuliere Secretaris van H. M. de Koningin-Regentes.
(w. g.) S. M. S. de Ranitz."

Het met elk jaar aangroeiende vreemdelingenverkeer had reeds lang het gemis doen gevoelen aan instrumentale muziek bij plaatselijke festiviteiten en zoogenaamde bergtochten en »Walram« vroeg zich af: waarom zouden wij onder hetzelfde bestuur, denzelfden naam en hetzelfde vaandel geen instrumentele afdeling, hetzij fanfare, hetzij harmonie kunnen tot stand brengen? Spoedig nam het denkbeeld meer en meer vaste vormen aan, die in talrijke vergaderingen in het najaar van 1893 tot gedachtswisseling voerden. De klip waarop de beste plannen strandde was steeds het gebrek aan geldmiddelen, en zoo kwam men tot het besluit den steun der gemeente in te roepen. Burgemeester Wehry scheen het plan toegeneigd, maar er waren ook obstrueerende invloeden aan het werk.

Na eene eindeloze correspondentie tusschen Gemeentebestuur en Walram kwam op 24 Nov. 1893 eene toezegging van medewerking en steunverleening van het Gemeentebestuur, maar onder zeer bezwarende voorwaarden. Ten eerste zou het nieuwe muziekgezelschap den naam dragen van »Stedelijke Harmonie«, tweedens zou het »Zanggezelschap Walram« en de »Stedelijke Harmonie« gesteld worden onder een enkel bestuur van 6 leden, van welke 3 te benoemen door en uit het gemeentebestuur (de raad) en 3 door Walram uit de tien oudste leden van deze societeit. Op deze voorwaarden was de gemeente bereid aan de Stedelijke Harmonie gedurende de drie eerstvolgende jaren een jaarlijksche subsidie van 125 gulden, benevens eene toelage van 30 gulden voor elken bergtocht waaraan zij zou medewerken te verleen.

Afgezien van het feit dat Walram daardoor zijn zelfbestuur ging inboeten, en de nieuwe naam moest leiden tot afscheiding, was de beloofde steun niet in verhouding tot het benodigde kapitaal.

Blijkens de notulen werd op denzelfden 24 Nov. eene vergadering van het bestuur van Walram gehouden, waarin de gemeentelijke eischen werden afgewimpeld. In de vergaderingen van 24 en 28 Dec. 1893 besloot men tot aankoop der instrumenten, die 20 Januari 1894 door M. J. H. Kessels te Tiiburg afgezonden werden tot een gesamenlijk bedrag van fl. 800.75. De bezetting bestond uit 1 kleine fluit, 1 Es-clarinet, 7 B-clarinetten, 2 bugles, 2 alto's, 2 baritons, 2 tuba's, 2 helicons, 2 cornets, 2 hoorns, 2 trompetten, 3 trombones, 1 groote trom, 1 kleine trom en 1 paar bekkens.

De oud-stafmuzikant A. Candel te Maastricht werd tot kapelmeester benoemd tegen vergoeding van fl. 1.75 per les plus reis-

kosten. Deze bleef zijne functie slechts kort waarnemen, waarna Vict. Nypels ook de leiding der Harmonie op zich nam tot Augustus 1897, alswanneer G. J. Delsalle alszoodanig benoemd werd. Deze werd in 1900 opgevolgd door J. Werkman die in 1904 een derden prijs in de derde afdeeling te Brussel behaalde. Onder leiding van Dautzenberg toog de Harmonie in 1910 naar den wedstrijd te Ammerstol waar den eersten prijs in de 3de afdeeling, den eersten prijs in den marschwedstrijd, den eereprijs en den directeurs prijs veroverd werden. In 1919 nam zij nogmaals deel aan het concours te Culemborg en weer met groot succès, ditmaal onder leiding van haar kapelmeester Gust. Hertogs. De eerste prijs in de 2de afdeeling benevens een eereprijs (medaille van H. M. de Koningin) viel haar ten deel.

Op 8 Oct. 1922 concerteerde zij te Aken, op verzoek en initiatief der »Concordia« aldaar, in de nieuwe West-Parkhalle.

In dit overzicht werd het naar voren brengen van bepaalde leden, hoezeer zij het ook verdienen, vermeden; eene uitzondering zij ons veroorloofd voor wijlen P. Höing, die bij een 45 jarig lidmaatschap gedurende 30 jaren de functie van secretaris met toewijding vervulde.

Even als »de Zang« had ook »de Harmonie« met wederwaardigheden te kampen; zoo verloor zij in 1901 een groot deel harer leden, die tot eene nieuwe muziekkapel overgingen, maar de overblijvenden verloren allerminst den moed. Met verdubbelden ijver sloten zij zich vaster aan elkaar, naarmate de tegenwerking grooter werd, en het resultaat was in alle opzichten verblijdend.

Vooraf van de zijde der Vereeniging »Het Geuldal« werden in den loop der jaren steeds blijken van sympathie ontvangen, zoowel door het schenken van instrumenten als door subsidiën.

Thans is de Harmonie in het gelukkig bezit van 42 geheel nieuwe instrumenten van uitstekende kwaliteit geleverd door de firma's E. J. Alberts en van Cauwelaert beiden te Brussel voor een totaal bedrag van fl. 3270.89.

In Augustus 1901 nam de Afdeeling Zang deel aan den wedstrijd te Maastricht onder directie van den heer Olterdissen, waar hen het lot echter niet gunstig was. Deze teleurstelling gaf aanleiding tot zijn ontslag, waarna de heer V. Nypels weer voor korten tijd den directiestok opnam. Hem volgde weldra voor de tweede maal de heer Jos. Smeets Jr.. Tijdens diens directeurschap bloeide de vereeniging op, vooral toen omstreeks 1905 de afdeeling »Gemengd koor« werd opgericht. Een keur van Valkenburgsche dames trad toe tot het koor; er ontstond een ongekende belangstelling, zoodat het muzikale leven binnen onze plaats hoogtij vierde. Schitterende audities van groote toonwerken en oratoria's werden gegeven. Helaas, ook deze bloem verwelkte nog eer ze tot vollen groei was gekomen.

Tijdens het voorzitterschap van Mr. J. Th. Cremers kreeg de vereeniging de Koninklijke goedkeuring op hare statuten, onder dagteekening van 15 Maart 1902, no 24.

Hiermee meenen wij voldaan te hebben aan het verzoek van het Feestcomité om in beknopten vorm Walram's opkomst, ontplooiing en bloei te schetsen.

Wie zou heden kunnen dralen,
Als ons Walram hoogtij viert,
Luid den feestzang te herhalen
Rondom waar het dundoek zwiert.
Allen bindt één broederband
Met Walram in het Valkenland.

VALKENBURG, 9 Februari 1923.

Th. D.

Opvolging der Presidenten. (*)

»Baron R. de Selys, Jhr. de Villers de Pit , Baron von Pelsler, Leop. Palmen, Jhr. L. van der Maesen, Mr. Th. Cremers, A. de Guasco, Th. Dorren, Arm. Jennekens.«

Opvolging van Directeuren. (Afd. zang.)

Johan Smeets 1863—1885. H. Smeets (broeder des voorgaanden) 1885—? Arn. Jos. Smeets Sr. ?—1889. Braham 1889—1891. Vict. Nypels 1891—1898. Jos. Smeets Jr. 1898—1899. G. Olterdissen 1899—1901. Vict. Nypels 1902. Cransveld 1903—1905. Jos. Smeets Jr. 1905—1917. G. F. de Pauw 1917—1918. B. Franssen 1919. Jos. Somers 1919—1922. Fr. Dietrich sedert October 1922.

Opvolging van Directeuren. (Afd. Harmonie.)

A. Candel 1894. Vict. Nypels 1895—1897. G. J. Delsalle 1897—1900. J. Werkman 1900—1905. Westrop 1905—1907. Wimmel 1908. Dautzenberg 1908—1914. M. Houben 1915—1917. G. F. de Pauw 1917—1918. Gust. Hertogs sedert 1918.

(*) Gebrek aan archivalisch materiaal dwong bij de samenstelling meer dan gewenscht af te gaan op het geheugen, waardoor de mogelijkheid van meer of mindere kleine onjuistheden in het relaas niet is uitgesloten.

Opschriften der M dailles.

1. Soci te de Chant de Valkenburg. Festival de Hulsberg le 7 Juin 1864.
2. Ville de Liège. Concours de Chant organisé par la Société Royale de Liège 1866.
3. Souvenir de Houthem. Orphée 1866.
4. De stad Maastricht. Festival du 13 et 14 Septembre 1867. Médaille Comm morative.
4. Société Chorale „Apollon“. Festival 22 Août 1875.
6. Société Royale „La L gia“ 25 anniversaire. 2e Prix. Société Walram de Fauquemont.
7. Ville de Liège. Administration Communale.

8. Societé Royale „La Légia” 25me Anniversaire.
9. Lanaeken 30 Juillet 1876. 25me Anniversaire 1851—1876.
10. Zilveren lauwerkrans van Rotterdam 1879.
11. Hommage des Demoiselles de Fauquemont à la Societé Walram
Concours de Rotterdam 1879.
12. Fête du 17 Mai 1880. Orphée Houthem.
13. De Stad Maastricht. Maastrichtsche Muziekvereniging
Festival 1er Aôut 1880.
14. Societé Walram. Festival 11 Juillet 1880 Fauquemont.
15. Festival 1881. Hasselt.
16. 25 Jarig bestaan. Fanfare Hulsberg. 23 Juni 1884.
17. Societé Apollo. Maastricht. Festival den 13 en 14 Juni 1886.
18. Limburgsche Muziekwedstrijd. 1886.
19. Sibbe „Eendracht” Muziekfeest 2 September 1888.
20. Limburg's 50 jarige Hereeniging met Nederland. 1839 Juni 1889.
21. Fanfare St. Gerlach Houthem. Muziekfeest 10 Juni 1889.
22. 25 jarig bestaan Concordia 1865—1890 Ulestraten 8 Sept. 1890.
23. 25me Anniversaire Societé Royale L' Orpheon de Bruxelles. Concours
International de Chant d' Ensemble. 17—18 et 21 Juillet 1892.
24. Hulde van de jonge Dames van Valkenburg. Wedstrijd te Brussel.
Herrinnering aan den 17 Juli 1892.
25. Herrinnering aan het Schuttersfeest gegeven door de Jonge Kon.
Schutterij. Valkenburg 16 Juli 1893.
26. Walram Valkenburg. Dertig jarig bestaan 1863—1893.
27. Fanfare St. Gerl. Houthem. Monster-Concert 20 Aug. 1893.
28. Zur Erinnerung an die Goldene Jubelfeier der Cecilien Vereines zu
Kirchrath 1843—1893.
29. Zang Ver. Maestreechter Staar. Maastricht. Internationale Muziekfeesten
24 en 25 Mei 1896.
30. Kon. Jonge Schutterij Valkenburg, 14 Aug. 1898. Herrinnering aan
Schuttersfeest.
31. Vereeniging Walram. Sept. 1902. Aan hare Weldoenster
Mevrouw Quaedvlieg-Lambinon.
32. Schutterij St. Mauritius Strucht. 200 jarig bestaan. 21 Juni 1903.
33. Herrinnering aan Festival Fanfare Concórdia ter gel. van 25 jarig
bestaan. Berg-Terblijt. 9—6—1907.
34. Mannenkoor „Eendracht” Nuth, Festival 8 Juni 1908.
35. Hulsberg 15 Aug. 1909.
36. Herrinnering Zang Ver. Harmonia. 50 jarig bestaan.
Simpelveld 27 Juni 1909
37. Groot Nat. Concours Amerstol 1^e Prijs. 3de Afd. Sectie
Harmonie 16—5—1910.
38. Harmonie Ver. Walram. Eereprijs. 16 Mei 1910.
J. A. A. Uilkens Burgemeester Amerstol.
39. Groot Nat. Concours Amerstol 1ste Prijs Marschwedstrijd. 16—5—1910.
40. Concordia. Concours v. Culemborg. Eereprijs 24—5—1920.
41. Festival Muziekkorps „Wilhelmina“ Terwinselen 1908—1918.

FEESTPROGRAMMA

1. Om 11 uur :

Plechtige Hoogmis

in de Parochiekerk, waar in afwisseling met het Zangkoor „St. Cecilia” de feestvierende Vereeniging eenige godvruchtige gezangen zal ten gehoor brengen.

2. Van half drie tot half vijf:

Officieële Receptie

in de benedenzalen van het Stadhuis.

3. Om 8 uur 's avonds:

== Feestavond ==

den kunstlievenden leden en donateurs aangeboden, waarbij namens de Burgerij door het Feestcomité een plechtige OORKONDE aan het Bestuur zal worden overhandigd.

Werkende Leden.

Afdeeling Zang.

Directeur : Fritz DIETRICH.

Bours Henr.	Habets K.	Meulenbroek v. M.	Prevoo H.
Brouwers Hub.	Habets Math.	Mobers A.	Prevoo Jos.
Becker Ger.	Habets Pierre.	Mignon Bast.	Prevoo Math.
Ceulers Jan.	Hees v. B.	Nordhausen Fer.	Prevoo Th.
Custers J.	Hendriks Edm.	Palmen Jan.	Quaedvlieg Vict.
Dassen J.	Hendriks Hub.	Palmen Paul.	Schmitz Ant.
Didden Ger.	Hendriks Jos.	Paulssen Math.	Smeets Hub.
Dahmen H.	Hoffman Fr.	Peerboom Jos.	Smeets Rob.
Dorren Mar.	Hoffman Jan.	Philippens Fr.	Sonderen v. H.
Dracht Jan.	Janssen Frans.	Philippi Henr.	Stevens Ant.
Drissen Jan.	Janssen Jan.	Philippi Jos.	Stevens Fr.
Duyzings H.	Janssen Rich.	Philippi Leo.	Stevens Mart.
Essers Hub.	Jennekens Arm.	Philippi Max.	Steyns Alph.
Frissen Jos.	Jennekens Edm.	Plusquin Jan.	Taeter L.
Geurts Lamb.	Jennekens Math.	Pluymakers Jan.	Verdam J.
Habets Ch.	Lambriks Hub.	Pluymen H.	Vijghen Arm.
Habets Jan.	Meulenbroek v. J.	Prevoo H.	

Afdeeling Harmonie.

Directeur : Gust. HERTOGS.

Bleesers Eg.	Hermans H.	Lahaye W.	Reynards J. W.
Bleesers Jos.	Hof v. d. M.	Laven Fr.	Reynards J.
Boumans P. J.	Huynen Aug.	Leenders J. M.	Savelberg A.
Brouwers H.	Jadoul G.	Odekerken J.	Savelberg J.
Deckers H.	Janssen K.	Peerboom C.	Schoot v. d. W.
Deckers H. Jr.	Janssen P.	Philippi M.	Schrooders J.
Dorren Jos.	Jennekens H.	Philippens H.	Stevens Ch.
Dorren Jos. Jr.	Jennekens L.	Philippens M.	Stevens Fr.
Duyzings H.	Jennekens M.	Prevoo J. Hendr.	Stienen H.
Geurts Jos.	Klerk de H.	Prevoo J. Hub.	Tummers E.
Gregoire H.	Lahaye H.	Quaedvlieg V.	Wijnands E.
Hendriks H.	Lahaye J.	Reynards G.	Wijnands H.
Hermans E.			Wijnands W.

Donateurs en Kunstlievende Leden
der Zang- en Harmonievereëninging „Walram”.

Alsdorf.	Hoën Arn.	Quaedvlieg Math.
Asper Wed. W.	Hoën L. 't	Raders. Baron van
America Alb.	Janssen J.	Roebroek J.
Bartels C. J.	Janssen Fr. J.	Roebroek P.
Bers van.	Janssen W.	Roemers Gebrs.
Bleesers H.	Jadoul J.	Reijnards G.
Bongaerts M. Mej.	Jenekens Alb.	Schaepkens J.
Brouwers J.	Jenekens Wed. A.	Schmitz A.
Brouwers L.	Jenekens F.	Schijns
Birken Wed. A.	Jenekens L.	Schrader Besse v.
Cahn D.	Jetten A.	Smeets-Hoën. H.
Cohnen Joh.	Kan Wed. J. van	Smeets Jos.
Crolla Jos.	Kettler Dr. C. J.	Smeets Fr.
Crolla Wed. J.	Keutjens J.	Smeets V.
Diepen Jan.	Kleijn Wed. A.	Smits Mr. L.
Diepen Mr. K.	Leeuw N. V. de	Stevens Alb.
Dorren Ad.	Lemmens H.	Stevens Alph.
Dorren Th.	Lieshout J. van	Stevens Jean.
Donders J.	Maesend. Sombreff	Stevens Jos.
Duijzings Wed. H.	Mr. L. van der	Tans A. & P.
Février A.	Martens L.	Termeulen P. H.
Flachs J.	Merkelbach M.	Theunissen Jos.
Franssen Aug.	Mesters J.	Thomassen L.
Frederiks W.	Mulders-Essers J.	Tonnaer H.
Frijns Jos.	Nispen tot	Veldhuis G.
Graaf M.	Pannerden J ^{hr.} v.	Verdam J.
Grinsven L. van	Oppen Eug. van	Voncken Gez.
Habets H.	Otten Gez.	Voncken M.
Hennen H.	Otten Jean.	Vossen G.
Hens P. A.	Pappers P.	Vroemen Fl.
Henssen J.	Pappers Th.	Vijghen Alb.
Hermans Pastoor.	Pasmans R.	Vijghen L.
Hertogs L.	Philippi Leo.	Wehry G.
Hartog Wed.	Poppel van	

